

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

De i Lovforslaget anførte Lovanordninger er gaaet ud paa uforandret Forlængelse af forfatningsmæssigt tilblevne Love.

En Undtagelse udgør alene Lovanordning Nr. 263 af 17. August 1944 om Tillæg til den ved Lovanordning Nr. 69 af 13. Marts 1944 for Høstaaret 1944—45 forlængede Lov Nr. 117 af 13. Marts 1943 om en Kornordning for Høstaaret 1943—44. Om Aarsagen til denne Lovanordnings Udstedelse bemærkes følgende:

Ifølge en af Det statistiske Departement efter Arealtællingen pr. 15. Juli 1944 udarbejdet skønsmæssig Beregning af Høst-udbyttet for 1944 skulde Bruttohøsten af Brødkorn andrage ca. 760 000 Tons, og da der til Brødkornsrationeringen og til Saa-sæd kun vilde medgaa ca. 500 000 Tons, vilde der, selv om der regnedes med et vist Værnemagtsforbrug og en ret bred Fejlmargin i Departementets Beregning, være et ret stort Overskud af Brødkorn. Dette Overskud af Brødkorn vilde imidlertid i vidt Omfang modsvares af et Underskud af Foderkorn, saaledes at de i Kornloven opregnede Formaal ikke vilde kunne dækkes af Foderkorn.

Det maatte derfor anses for formaals-tjenligt at lade Brugere af Ejendomme med en Grundværdi af 8 000 Kr. og derunder,

hvilke Ejendomme kun skulde aflevere Rug imod Ret til Køb af et tilsvarende Kvantum af det afleverede Foderkorn, beholde deres Avl af Rug til Opfodring paa Ejendommen, idet man derved undgik Udlevering af Foderkorn til Ombytning med Rug fra disse Ejendomme og sparede de dermed forbundne Omkostninger.

Medens Lov Nr. 117 af 13. Marts 1943 allerede indeholdt den fornødne Hjemmel for Ministeriet til at fritage Brugere af de omhandlede Ejendomme for deres Pligt til Aflevering af Rug, krævedes der iøvrigt til Gennemførelse af foranstaaende en Ændring i Kornlovens § 6, hvorefter de heromhandlede Landmænd, der afleverer Brødkorn, har Ret til at købe et tilsvarende Kvantum Foderkorn, og i Kornlovens § 9, der forbyder Opfodring af Brødkorn.

Da det derhos maatte anses for nødvendigt at træffe Foranstaltninger til at søge Kornafleveringspligten udsat i Lighed med, hvad Tilfældet havde været det foregaaende Efteraar, optog man samme Regel, som Landbrugsorganisationerne havde foreslaaet det foregaaende Aar, og hvorefter Landmænd paa visse nærmere angivne Betingelser kunde afhænde Foderkorn i fri Handel, selv om de endnu ikke havde opfyldt deres Kornafleveringspligt.